

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadónivalban átvéve:
 Egész évre... 10 kor.
 Negyedévre... 4 "

Relyben háború hordva:
 Egész évre... 20 kor.
 Negyedévre... 5 "

Vidékre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor.
 Negyedévre... 6 "

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétfő és
 keddnap utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 2.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására
 vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előzetesek és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, aug. 1.

A nemzet halottja.

Köztudomású dolog, hogy egyetlen nemzet sem tud úgy gyászolni, mint a magyar. A magyar mindenkinek elismeri az érdemeit — a koporsónál és szorosán tartja magát ahhoz, hogy de mortuis nil, nisi bene. A halottakról rosszat nem mond soha.

A nemzet nagy halottjának, Nagyvárad nagy fiának, Szilágyi Dezsőnek koporsójánál is a magyarnak ezt a jellemző vonását látjuk megnyilatkozni. Igaz ugyan, hogy Szilágyi Dezsőnek életében is kijutott bőven az elismerésből, egyszerű középosztálybeli ember letére a nemzet vezérei közé küzdötte fel magát, elismerés, rang és méltóságból jutott neki bőven, — de három évtizedes közpályája alatt mindig exponálta magát, nem ritkán a legszélsőbb irányban, — a politikai küzdőterén nem volt rokonszenves alak, inkább félték tőle, mint szerették őt, — határozott fellépésével és kiméletlenségével pedig sok ellenséget szerzett magának saját pártjában is, legutóbbi fellépésével még a Tiszákat is ellenségeivé tette és ime mégis egyhangú dicsérrel és elismeréssel adózik neki az egész közvélemény.

Tegnap már, kiemelve az elvi különbséget, mely a politikában bennünket tőle elválasztott, mi is elparentáltuk benne a fényes, sokoldalú talentummal megáldott, rengeteg tudású s hajthatatlan jellemű államférfiut, a ki — eltekintve a polgári házasságról szóló törvényezikktől, — sok érdemes dolgot alkotott s a kinek nagy munkabíró erejétől még sokat várható volna a magyar politikai világ.

Érdemei közül kiemeltük már kodifikatori alkotásait: a szóbeliség bevitelét az igazságszolgáltatásba, a sommás eljárást, a bűnvádi eljárás tervezetét, a királyi ítélőtáblák decentralizálását, mely alkalommal szülővárosának is juttatott egyet ebből a tíz másodfokban ítélkező magasabb bíróságból.

De kevéssé mutattak még rá a liberális lapok Szilágyi Dezsőnek arra a két nevezetes szereplésére, a melylyel kétségtelenül nagy szolgálatot tett hazájának, hazája alkotmányának és a közjónak, de egyúttal nagy csapást mért Bánffyra és a Tiszákra.

A mint az ugynevezett Tisza-lexet elfogadta a szabadelvűpárt, Szilágyi Dezső nem akarván viselni az alkotmány e durva megsértéseért a felelősséget, már másnap nemcsak a pártból lépett ki, hanem egyúttal lemondott a képviselőház elnökségéről s a disszidensek élére állott. Ezzel természetesen nagyban előmozdította

az egyesült ellenzéknek az alkotmány megmentésére és Bánffy megbuktatására irányzott törekvését. Szilágyi — el kell ismerni — nemcsak beszélt a hazáért, hanem áldozatot is hozott, mert a Ház elnökségéről lemondani kétségkívül nagy áldozat.

Másik feltétlenül dicsérendő nagy érdeme Szilágyinak, hogy ő sohasem állott a rebach-lovagok közé, — tekintélyét és befolyását, amelynél nagyobb az utóbbi években alig volt bárkinek is, nem bocsátotta pénzért áruba és mikor a döntő ütközetet kellett vivni a gseftelő képviselőkkel és rebach-lovagokkal, nem habozott minden befolyását és félelmetes debatteri erejét harcra vinni Tisza Kálmán ellen is, aki pedig kijelentette, hogy ha az inkompatibilitás dolgában nem engednek neki, kész kivonulni a pártból, amelyet ő alapított. Széll oldala mellett ebben a nagy küzdelemben megbecsülhetetlen erő volt Szilágyi Dezső, — sajnos, hogy most kell őt nélkülöznünk, a mikor az inkompatibilitási törvény végrehajtására kerül a sor.

Szilágyi Dezső halála.

Abban a stáhlly-utcai ócska, sárgára meszelt, fallal körülvett hullaházban, a mely a Rókus-kórház háta mögött húzódik meg hatalmas bérpaloták szomszédságában, bonczolták és balzsamozták ma éjjel Szilágyi Dezső holttestét. Dr. Petrik Ottó egyetemi professzor és első segéde tegnap este háromnegyed nyolcz órakor kezdték meg a balzsamozást. Féltnegy órakor véget ért ez a procedura.

Tizenegy órakor hozzá fogtak a bonczoláshoz. A szomorú munka teljes ötödfél óra hosszat tartott és a nyári nap ragyogó sugarai már bearanyozták a szomorú ház virágokkal beültetett kertjét, mikor Petrik tanár átment a Szent Rókus-kórház gondnoki irodájába, a hol elkészítette a boncz-jegyzőkönyvet.

Ennek a jegyzőkönyvnek szószerinti szövege ez:

Szilágyi Dezső a vcséknek Brigh-kóros gyuladásában és az ütőereknek igen kiterjedt elfajulásában szenvedett. Elfajultak a szív izomzatát tápláló, ugynevezett koszoru üterek is, a minek a tultengett szív husának zsiros elfajulása volt a következménye.

A halál közvetlen okát a beállott szélhűdés képezte.

Budapest, 1901. augusztus 1.

Dr. Petrik Ottó s. k.

A temetést rendező intézet emberei reggelre elkészítették a ravatalt, a melyet tudvalevőleg az új igazságügyi palota oszlopos előcsarnokában állítottak fel.

Az impozáns méretű csarnok bejárója szemben van az új országház főkapujával, azaz a helylyel, melyen a millennáris ünnepségek alatt egyik legfényesebb beszédét mondotta el az immáron nagy halott férfiú.

Délelőtt negyed tíz órakor kivitték a halottasházba Szilágyi Dezső fekete szalonruháját. Ebbe öltöztették fel. Lábára fekete czérna harisnyát húztak. A tetemet befektették az arany sávos fekete fém koporsóba. Kezeit a mellére helyezték. A koporsó négy lábát aranyozott angyalok képezik. Két fedele van. Az első üveg, amelyen keresztül Szilágyi teteme tisztán kivehető. Szakálla gondosan meg van fésülve, szemei lezárva. Az arcz színe tiszta, csak az orr felett látszik egy kékes folt.

Tíz óra felé már nagyszámu közönség gyűlt egybe a stáhlly-utcai kis kapu előtt, a hol két rendőr ügyelt a rendre. Az udvarra nem bocsájtottak be senkit, csak a hivatalos személyeket. Féltnegy órakor a koporsó üvegfedelét fekete csipkeleppel horították le és ráhelyezték a nehéz fémfedőlapot. Ennek a lábfele eső végén sárga fémtáblán ez a felírás van:

Szilágyi Dezső

élt 61 évet

meghalt 1901. július 31.

A koporsó lezárása után Simonchich Ferencz, rókus-kórházi felügyelő átadta a halottat Farkas Jánosnak, a képviselőház főterembiztosának, aki arról a következő elismervényt állította ki:

»Elismervény,

hogy néhaj Szilágyi Dezső v. b. t. l., orsz. képviselő holttestemét a mai napon a székesfővárosi Sz Rókus-kórház halottas házában átvettem — igazolom.

Budapest, 1901. augusztus 1.

Farkas János,

a magyar képviselőház terembiztosai

Az átadás után hat ember beemelte a koporsót a zárt temetési kocsiba. Farkas János magához vette az elzárt ajtó kulcsát és a menet megindult a Curia felé. A gyászkocsit Farkas János követte elzárt kocsiban. A merre a menet elhaladt, a járókelők megálltak egy perczre és megilletődve mondogatták egymásnak:

— Viszik Szilágyi Dezsőt.

*

Minden eddig tartott miniszteri tanácskozásnál érdekesebben folyt le az a konferencia a melyet tegnap tartottak a Szilágyi Dezső eltemetéséhez szükséges intézkedések megbeszélése céljából. Délután két órakor volt az érdekes lefolyású értekezlet, a melyen résztvettek: Széll Kálmán miniszterelnök, Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, Flósz Sándor igazságügyminiszter, Gromon Dezső és Zsilinszky Mihály államtitkárok, továbbá Csávossy Béla a képviselőház háznagya is. A tanácskozás különös érdekessége abban állt, hogy Széll Kálmán Rátótról, dolgozószobájának telefonján hallgatta a résztvevők javaslatait.

Itt a miniszteri szoba telefonja körül foglaltak helyet a többiek, aki a telefonba belebeszél, mondtak legyen bár olyat, a mi válasz volt Széll Kálmán szavaira, vagy olyat a mit a

körülöttük ülőkhöz akartak ugyan intézni, de hogy Széll is hallja, a telefonba mondták be. Körülbelül husz perczig tartott a konferencia a telefon előtt.

A kuriánál.

Féltizenkettőkor ért a menet a kuriához a Rókusból. A főkapu oszlopjaira két gyászjelentést függesztettek ki. Az egyiket az igazságügyminiszterium, a másikat Csathó kuriai tanácselnök a család nevében bocsájtotta ki. Szó van arról, hogy a képviselőház külön gyászjelentést nyomat. Az oszlopos előcsarnokot a temetést rendező vállalat még az éjjel gyáspompával ékesítette föl. A tágas márványcsarnokot végig fekete lepel borítja, csak a lépcsőket hagyták szabadon.

A ravatal a csarnok közepén, az éjszaki részen áll, három lépcsős magaslaton, körül délészaki növények pompáznak. Ugyancsak pálmákkal díszítették fel a csarnok bejáratát is. A ravatalt negyven gyertya és négy hatalmas kandelaber övezi. A ravatalra az Entreprise emberei emelték az elzárt koporsót, a melyet immár nem is fognak fölnyitni. Az elhelyezésnél csak a hivatalos személyek, Csávossy háznagy és a kuria és tábla több tisztviselője volt jelen. A koporsó lábánál két bársonypárnán fekszenek Szilágyi rendjelei. A baloldalon a sárga-fehér szalagos fekete sasrend, a jobboldalon az elsőosztályú vaskorona rend a csillaggal. A rendjel előtt áll az Entreprise díszőrsége.

Az igazságügyminiszter a temetés körüli teendők intézésével, az érkező notabilitások fogadásával dr. Hegedűs Kálmán elnöki titkárt és dr. Nádosi Imre fogalmazót bízta meg.

Délelőtt háromnegyed tizenkettőkor hozták az első koszorút, Szabó István néppárti képviselő az elhunytak jóbarátja, kívül ugyyszólván naponként vivott küldte. Ez a fölírás van rajta: *felejthetetlen vivótársamnak.*

Kevéssel tizenkét óra előtt Flósz igazságügyminiszter jött a ravatalhoz, a miniszterium küldöttségével. Két szolga hozta a remek koszorút.

A ravatalos csarnokot a közönség részére déli 12 óra után nyitották meg és este hatig tartják nyitva. Holnap délelőtt kilenczkor ismét megnyitják, de csak délig eresztik

be a publikumot. A gyászszertartást valószínűleg mégis Szász Károly ev. ref. superintendens fogja végezni, a kivel eziránt a család még ma lép érintkezésbe.

Rudnay Béla főkapitány reggel visszakereszt a fővárosba, hogy Szilágyi temetésén részt vegyen.

Nagyvárad város részvéte.

Szilágyi Dezsőnek, a magyar parlament e kimagasló vezéralakjának halálhíre Nagyváradon minden körben mély részvétet keltett. Tegnap egyébről nem beszéltek, kivált az előkelő körökben, mint a nemzetet ért nagy csapásról.

Nagyvárad város tanácsa részvétáviratot küldött a gyászoló család egyik tagjához, Lukács Sándorhoz.

A távirat szövege a következő:

Nagyságos Lukács Sándor pénzügyi tanácsos urnak. Budapest, Pénzügyminiszterium.

A megrendítő gyászhatása alatt városunk tanácsa mai napon tartott ülésében városunk nagy szülöttjének elhunytá felett igaz és őszinte részvéte adott kifejezést. Felkérem Nagyságodat, hogy ezen érzelmeiket becses családja előtt tolmácsolni és a Nagyságod címére a mai napon feladott koszorút nagy halottunk ravatalára Nagyvárad város nevében elhelyezni kegyeskedjék.

A város közönsége nevében Rimler Károly főjegyző, polgármester helyettes.

Azonkívül Rimler Károly helyettes polgármester egy remek babérkoszorút küldött, a melynek a város színeit viselő szalagján ez a felírás áll:

»Utolsó üdvözlétül, nagy szülöttjének — Nagyvárad városa.«

Apróságok Szilágyiról.

Szilágyi Dezső lakása.

A Harminczad-utca 6. számú házában lakott Szilágyi Dezső évek óta. A kapubejárás alatt a lakók névsorában ma is a régebbi fölírás látható:

II. em. 13. ajtó
Dr. Szilágyi Dezső
a képviselőház elnöke.

A második emeleten, a 13. számú lakásban volt Szilágyi Dezső otthon. Két kétaablakos

és egy négyablakos szobája tele volt könyvekkel és festményekkel. Lakása egyszerű és kegyelmes urasághoz mértén igen olcsó volt; mindössze 450 forintot fizetett érte évenként. A négyablakos szobát irodának használta, míg a másik kettő szalon és hálószoba volt. A három helyiségben ötvenhat becses, eredeti festmény volt a falra aggatva. Még az előszoba falára is jutott néhány régi kép; míg azoknak a festményeknek a száma, amelyeknek a falakon nem jutott hely, százra is rug. Az előszobából juthatni a kis fürdőszobába, amelynek nagy szerepe volt Szilágyi életrendjében, mert a nyáridőben naponta többször is megfürdött.

Az udvari két szobában lakik Darvasi Sándor, a szolga, családjával.

A Tátra manója.

Sokat beszéltek annak idején a következő kis, de minden körülmények között jellemző vidám dologról, a mely Szilágyi Dezső nevével van kapcsolatban.

A Tátrában a tarpataki vizesés közelében van egy ház, a melyet a tátrai kirándulók rövidesen csak Reimer-háznak neveznek. Kirándulók szoktak megfordulni, a hol reggeliznek, vagy uzsonnázni és folytatják utjukat a Tarpatak vizesés felé.

Egy jókora társaság fordult ott meg egy szép napon. Betért a Reimer-házba. Voltak vagy tizenketten. Persze első dolguk volt elemózsia után kérdezősködni.

— Hozzanak valami enniavót gyorsan.

— Nincs.

— Semmi harapni való nincs?

— Bizony, semmi.

— Tojás, vaj, aludt tej...

— Nincs uraim semmi. Itt volt egy ur, az mindent megevett.

— Egy ember megevett mindent? Talán kevés volt.

— Volt jócskán. Elég lett volna az egész társaságnak. De elküldtem új elemózsiáért. Szamarháton érkezik meg, ha az uraságok várni akarnak rá.

Denique, a társaság volens nolens tovább ment.

Néhány nap múlva furcsa hírek jártak a Tátrában. Az asszonyok nem mertek korán reggel kimenni a Tarpatak felé, mert beszéltek, hogy a Tarpatak vizében, a legerősebb zuhatagban meg-meg jelenik a Tátra manója.

Néhány férfi elhatározta, hogy megfogja lesni a Tátra manóját. Jókora fölkeltek, elrejtőztek a vizesés bokrai mögé és várták a manót. Erős, kövér, meztelen férfialak volt, aki hogy-hogy nem, egyszerre csak ott állt a vizesés alatt, ott a hol legerősebben zuhog a hat foknyi hideg víz és nyugodtan bocsátja a

A „TISZANTUL“ TÁRCZÁJA.

Gyászos eset.

(Svéd novella).

Irtá: Hedenstjerna Alfréd.

A hátsó udvarban, egy félig-meddig összeroskadó, kicsiny, vakablakos parasztházban jött világra az Andris fiu. A ház szalmatetejéről valószínűleg több termés került le, mint a mennyi a kövices, sovány szomszédföldeken termett. Mégis a napnak minden órája a létérti nehéz küzdelemben telt el, úgy hogy Andris, a kinek még egy nyolcz éves öcsikét és öt éves leánytestvérét adott az Isten, hire-hamvából sem ismerte, hogy mi az a boldog gyermekkor. Oh sokszor hogy szakgatódzott a dereka a fájdalomtól, mennyiszor belenyitallott az oldalába a serdülőni kezdő 15 éves suhancznak, mikor kezével a fogas boronát tartotta, mely sercsegye siklott végig a kemény köves talajon. Mikor aztán a szüke, sovány termést betakarták, a silány terhet a hátán kellett Andrisnak a szüire behordani, mivel kocsi nem akadt egyhamar kezeügyébe az embernek, az ökrök pedig künn legeltek a mezőn, hogy jó husban maradjanak az őszi vásár idejére és jó áron keljenek el. Mindjobban megörnyedt a gyereknek háta, a melle pedig beesett szegénynek s mégis huznia kellett az igát, mert az adók és egyéb

illetékek nem türtek halasztást s a termést is okvetlen be kellett valakinek takarnia.

Pár év múlva apja-anyja elhalt a fiúnak s ő lett a házban a gazda.

Andrásnak azonban egy csepp oka sem volt az orrát azért magasabban hordani, mint máskor, mert most ő rá várakozott a testvérkéi kielégítése s az adósságok is jóval inkább felszaporodtak, mint annak előtte.

Még nem is pátymallott, már hajnali egy óraker felhangzott a cséplő verő kopogása András szérűjén s a nap első kipattanó sugára már utban találta András a pálinka főző felé, a mint ökrös szekéren vitte a burgonyával telt zsákokat. Csak szent karácsony ünnepén esett meg, hogy a mikor tisztesség okáért komolyabb munkát senki sem vesz a kezébe, hogy András rőzse tördelésnél, egyebet nem tett. Máskor meg arra használta fel az ünnepet, hogy minél kevesebb időpazarlással üsse nyélbe a házasságát. Ez oldalról egy kevéske haszon és mosolygott feléje 6000 koronának s két erős munkabíró karnak a képében, ennek lett volna a rendeltetése, hogy András a fentlevő különböző adósságokat kifizesse.

Gyermekei születtek aztán Andrisnak és fel is cseperedtek egyik a másik után. Bármily melegen verjen is a szülő szive gyermekeiránt, mikor fáradt és kimerült s a megélhetés gondjainak sulya alatt roskadozott, mégsem lehet oly teljes a szív melege és dobogása, mint más körülmények közt. Egy porontynak világrajöve-

tele a hátsó udvarházban az első napokban egy éhes, telhetetlen szájat jelentett, csak a többi szaporulatául, később azonban reménylen engedte a jó Isten a szülőknak, hogy újabb két erős karra tesznek szert, mely birni fogja a munkát és segélyükre lesz a küzdelemben.

A mult nyáron o yasforma sejtelen szállotta meg András, mint hogyha a szerencse végre rá mosolyogna ő reá is. Aratáskor fűgében suhogott a sarló a rozsvetések között s mintha két egyszerű aratási ünnepen vidáman beszélgetett a gazda az asztalnál háznépével, a mi különben nem volt szokása neki. Estenkint pedig, mikor a napi munka végeztével a maga tál levesét megette, megelégedetten, vidáman járta végig hosszában a kis iharost, hogy szemmel és szívvél gyönyörködjék azokban a portékákban, melyek minden reménységét képezték. Itt, ezen a helyen legeltek ugyanis az ökrei, egy pár gyönyörű négy éves tüő, melyek bár fiatalok, de mégis jó nagy és erős állatok voltak András most is szakasztott azon módon tartotta, azzal a takarmánnyal etette az igás állatot, mint atyja életében szokták. Így elközeledvén pedig az őszi nagyvásár, a felnőtt marhán tuladott, vagyis mindég fiatalab-bal cserélte ki a jószágot, aféle növendék marhával, a többlet pedig a mi a vásáron bejött, az egyház gondnoknak volt szánva, öt illetve, kinek zálogjoga fektűt volt a házon s a kinek a járandós kamatokat Szt. Mihálykor pontosan megkellett a gazdának adnia. Most kilátás volt

vizet a hátára. Első pillanatra csakugyan úgy látszott, mintha valami manó fürödnék ottan, mert embernek aligha juthat eszébe hat foknyi hideg vízben, óriási erejű vizesés alatt fürödni.

De amikor jól oda néztek, ugyancsak elbámultak.

— Ez Szilágyi Dezső! — mondá az egyik, mire az egész társaság megismerte a Tátra manójában Szilágyi Dezsőt.

Ez pedig elvégezvén fürdőzését, nagy flegmával kiszállt a zuhatag alól, lepedőt terített magára, felöltözködött és betért a Reimerháza, a hol jó étvágygyal megette megint az egész Tátra reggelijét.

Szilágyi Dezső étvágya.

Az álczlapokból a közönség hatalmas étvágyu embernek ismerte Szilágyi Dezsőt s valóban, a hatalmas terméű ember gyakran bámulatba ejtette asztaltársait nagy étvágyával. Budapestu rendszeren a Nemzeti Kaszinó éttermében érkezett. Megtörtént, hogy a Nemzeti Kaszinóban három rostélyost rendelt egymástán és mind a hármát jóízűen elfogyasztotta. Távozása után még keveset sétálgattak a Dunaparton, amikor Szilágyi hirtelen odafordult Neuhoffer barátjához:

— Hallod öregem, éhes vagyok! Ennék még valamit.

Ez éjjel tizenkét órakor volt.

— De hová mennék ilyen későn? Hiszen minden kocsmá már be van zárva — felelte Neuhoffer.

— Ej, jöjj, menjünk ide a kecskeméti-utcai Elkedhez.

Odamentek.

Már akkor a szakácsné aludt és a pinczerek a vendéglő bezárásához fogtak.

— Nincs semmi meleg ételünk, kegyelmes uram! — fogadta a főpinczér Szilágyi Dezsőt.

— Adjon hát hideget. Sonkát, szalámit.

Ez volt. S Szilágyi jóízűen hozzálátott a falatozáshoz. Amikor elvégezte, fölköltette a szakácsnét és még egy rostélyost készíttetett magának.

Évekkel ezelőtt egy ebédjét leste el egyik barátja s módankban van az étkezést közöszteni azzal a megjegyzéssel, hogy hiteles tanuk állítása szerint ebédje és vacsorája mindig két-két óra hosszat tartott.

Ime akkori ebédje:

Husleves.

Marhahus körítve, ugorkamártással.

Vesepecsenye.

Kappan-sült salátával.

Öz-szelet.

Tojásos tészta.
Két darab Kugler-sütemény.
Sajt, gyümölcs és fekete kávé!
Az ebédhez egy üveg fehér asztali bor savanyu-vizzel.

A királyné nevet.

Egy udvari fogadáson történt. Magyarország királynéja beszélgetett Szilágyi Dezsővel a tarka csoportok közepe, míg közülük néhány lépésnyire az uralkodó tartott cercelét. Egyszerre a félbalk társalgás zaját csengő kacagás ezüstös hangja veri fel. A hölgyek, az urak felülték fejüket. Minden szem Szilágyi felé fordul, a ki mellett ott áll a gyászbaöltözött királyné; ajka még mindig mosolyog. Maga az uralkodó is meglepetve tekint feléjük.

— Hogyan, az én királyném nevet? — szólta oda örömteli arczzal.

Erzsébet királyasszonyt Rudolf halála óta senki sem látta nevetni. Szilágyi kacajra bírta őt. Ilyen csodás volt az ő elméjének játsszi pajzansága is. Könny és mosoly hatalmában volt.

Szilágyi, a tanár.

Mint budapesti egyetemi tanár, Szilágyi Dezső híres volt szigorúságáról és arról, hogy semmiféle protekcióval nem lehetett közlébe férközni. Tudni meg sohasem lehetett neki eleget. — Egyszer elébe került egy olyan jelölt, aki minden szavával elárulta, hogy sokat tud; de a szigorú cenzortól való félelmében szinte beszélni se mert. Szilágyi, aki éppen jó kedvében volt, észrevette ezt s így szólta nevetve a jelölthöz:

— Mo dja meg, kérem — vigyázzon jól! — melyik büntetés nehezebb: az öt évi fegyház vagy az életfogytiglani fegyház?

— Az életfogytiglani! — felelte gyorsan a jelölt.

— Nem igaz — szólta mosolyogva Szilágyi. — Az életfogytiglani még mindenki elbirta, de az öt évit nem!

Szilágyi és az öcsöce.

Már igazságügyminiszter is volt Szilágyi, amikor az itt következő jellemző eset történt meg vele. Sürgönyözött Kolozsvarra öcsöcsének, Szilágyi Edének, a híres szemorvosnak, aki zsenialitás és mogorvaságra is méltó testvére volt Szilágyi Dezsőnek. Azt sürgönyözte neki, hogy este érkezik a vonattal, várja meg a pályaudvaron. Szilágyi Ete ki is ment a pályaudvarra, de az érkező vonattal nem jött meg a bátyja. Hazament tehát s lefeküdt aludni. A következő vonattal megérkezett Szilágyi Dezső

s egyenesen öcsöcséhez sietett. Kopogtat az ajtaján, de Szilágyi Ete mogorván szólta ki:

— Tessék hotelben aludni!

Mire Szilágyi Dezső kénytelen-kelletlen fogadóba ment aludni...

Szilágyi az agglégényekről.

Szilágyi, az agglégény egyszer Mik záttal, a boldog családapával a házasságról, meg az agglégényi életről vitakozott. Ekkor mondta ezt az utóbb népszerűvé vált mondást:

— Az agglégény úgy él, mint egy angyal és úgy hal meg, mint egy kutya!

Szilágyi becsvágya.

Szilágyi Dezső legbizalmasabb barátainak egyike most oly kijelentést tett, mely bizonyára széles körökben fog feltűnést kelteni. Azt mindenki tudja, hogy Szilágyiban hatalmas becsvágy lakik, de arról igazán a nyilvánosság előtt senkinek sejtelve nem volt, hogy olyan irányu e becsvágy, amilyennek Szilágyi barátja mondja.

— A boldogult — így szólta az említett férfiú — sajátságosan nem miniszterelnökségre vágyott, hanem *külügyminiszterségre*. E célból a legnagyobb figyelemmel kísérte a külpolitikát s azért is kívánt a delegációban elnöklő szerepet játszani, s ezért is kívánta a külügyi albizottságot vezetni, hogy ezzel is utat egyengessen magának a külügyminiszteri tárczához.

Lehet, ezért tartotta legutóbb nagyszabású beszédét a trónöröklés kérdésében is.

Hogy mi igaz ezekből a szándékokból, az már sosem fog kiderülni.

Szilágyi és Jósika Samu.

Az Angol királynő éttermében történt, melyeknek egyik részében évek óta a legelőkelőbb politikusok s társadalmi oszlopok szoktak összegyülekezni barátságos vacsorára. A hol Szilágyi ült, ott csakhamar megindult az évdődés. Mondanunk sem kell, hogy a célpont sohasem Szilágyi volt, hanem mindig ő volt az évdődő, kinek szellemes, élces megjegyzései alatt néha keserű értelem lappangott. Egyszer báró Jósika Samu, akkor ő Felsője személye körüli miniszter, aki mind egyéni sajtóságainál, mind családi hagyományainál fogva (jobban mondva következtében) nagy kegyben állt az uralkodónál és a főhercegeknél is, meg akarta fordítani a bot végét s ő kezdett évdődni Szilágyival.

arra, hogy változás esik a dologban. Andris gazda egy darab erdőirtást munkába vett és szántás alá fogott, miáltal annyi jó termő földet nyert, hogy maggal is bevehette. Ebben az esztendőben már két tehene és két nagy bonyra legelészett Andrisnak künn a mezőn. Gyönyörű pár lábas jószág volt ez, rozsdabarna foltokkal, most ment le első ízben esontjukról a szőr. Öszire kitérő jármás ökröknek kell belőlük lenni — tervelgette magában a gazda — akkor azután az a két nagy esontos rozsdabarnas eladódik a vásárba, csak hogy most nem lesz szükséges újakat venni a helyükbe, mint más esztendőkben kellett. Ama árkülönbség helyett, mely a nagy és kisebb marha kieserése közi volt, s mely 30—40 koronára mehetett hozzávetőleg, Andris gazda a foltos tinók egész árát hazavihette ezuttal. Már pedig fel kellett annak mennie 300 koronára. Ez kifutotta volna az egész takarékpénzületi adósságot, a mivel 15 korona kiadást spóroltak volna meg Andriséknál évenként a kamatokon. Ha az ő a következő években is ilyen jól ütne ki a számítás, akkor meg épen fényes kilátással lehetne a jövő elébe nézni.

A folytonos nehéz munka egész töpördötté tette Andris gazda külsjét. Ha az ember megfigyelve az Istenadttat jártában, akkor úgy találta, hogy szakasztott olyan, mintha egy káposzta fejet illesztettek volna a kabát nyakába s az mozogna benne. Hosszu karjai lelőgtak, deresedni kezdő arcát sűrűn beba-

rászálta a sok gond és megpróbáltatás. Ma azonban felragyogtak a gazda szeméi, mikor kedves ökreit megpillantotta. Kedvire kigyönyörködve pedig magát, hazafele vette útját, jó kedvűen lökte le lábáról a faczipőket s benyitott a házába.

— Micsoda jó ujságot hoztál öreg? — szólta le hozzá az ágyról az asszony.

— Hála legyen az Istennek nincs semmi baj. Jó uton vannak.

— Atyus — csendült meg egy hang ama lőca felől, a hol a gyermekek szalása volt.

— Mi bajod fiam?

— Csak azt akarom neked mondani, hogy ma reggel én is lent jártam s egy ösztökével megtisztítottam a jószágok jászolát, hogy elegendő vizük legyen a szegény páráknak.

Ilyenformán a családban mindenkinek csak egy gondolat jár az eszé, a marhákon. S aki csak megszólalt a házbán, annak mindjárt az ökrök voltak a szájában. Tudták már, hogy másról nem is lehet szó. Utközben sokszor, mikor munkára mentek, váratlan megszólalt egyikük vagy másikuk:

— Andris, mit gondolsz, mennyi pénz veri majd a markodat?

— Legkevesebb 320 koronát kell kapnom. Ha nem így lesz, akkor nem megy rendében a dolog — válaszolt Andris; fel sem tété-

lezve, hogy még másról is lehessen szó, mint az ökreiről.

Mikor Andris a zabját aratta, akkor különösen édesdeden jártatta gondolatait neje és a háza népén. Igen, ha majd az ökrök elkelnek, czukrot és kávéhoz magával a városból és egy szép fejrevaló keszkenőt a kis lánya számára — vásárfiának. Meenyire örködtek, vigyáztak Andrisék az utolsó években a marhára! Most akárcsak egy álom, úgy tűnt fel előtük ez a nehéz három esztendő!!

A vásár előtti estén még egyszer felkereste Andris az ő jószágait a bozótok alján, utoljára legeltetvén rajtuk szeméit.

— No mit szólsz hoszájuk máma Andris? kérdé urát az anyjuk.

— Istennek legyen hála érte, napról-napra gyarapodnak. Hidd meg nekem Karin, nem lesz tíz darab ilyen marha az egész vásárban.

— Hál' Istennek! Istennek legyen hála érte!

Másnap jókor reggel már készítette anyjuk a gazda részére az elemőzsiás tarisznyát. Andris korán talpon termett és úgy ahogy simára borítottálta kópét egy tükör darab előtt, azután elővette ünneplő ruháját és indulni akart.

— Andris lemegy értük?

— Igen, épen azt akarom.

— Akkor hát vigyél egy kis kenyér haját

Szilágyi egy ideig csak hallgatott, azután nyugodtan megszólalt:

— Te Samu, ha én velem akarsz kikezdeni, két fejed legyen ám, mint a sasodnak.

Jósika Samu természetesen nem igyekezett többé Szilágyi fölött élczelődni.

Szilágyi Dezső humora.

Szilágyi Dezső, mint a Ház elnöke, akárhányszor humorával csillapította le a zavargó elemeket.

Egy alkalommal *Hock* János kemény szavakkal illette a szabadelvű pártot, a melynek azt vetette a szemére, hogy 67 óta él és kormányoz és nem akar meghalni.

— Azt mondom önöknek, — szolt a jobboldal felé — a mit Nagy Frigyes mondott haláltól szepegő katonáinak: Hunde, wollt ihr denn ewig leben?

A Ház megmozdult.

A szabadelvű pártból erélyes kiáltások hallatszottak:

— Rendre!

Szilágyi Dezsőnek fölösleges volt ez a figyelmeztetés.

Haragosan megrázta a csengettyűt.

Erre meg az ellenzék támadt föl.

— Igaza van! Nem engedjük rendreutasítani.

Az elnök a kezével csöndre intette a heveskedőket.

— Én figyelmeztetni akarom a szónokot, hogy Nagy Frigyest a harczmezőn nem kötöték a házszabályok, ő tehát mondhatta azt az idézetet. A képviselő ur azonban itt tartozik respektálni a házszabályokat s ezért nem mondhatja. Rendreutasítom.

Az egész ház kaczagott. Most már magának a szónoknak sem volt kifogása a rendreutasítás ellen.

Máskor *Pulszky* Gusztávnak beszéde alatt tört ki a zajongás.

— Tessék meghallgatni a szónokot! — szolt az elnök az egyik zajongóra.

— Nem hallgatom, mert ezeket lehetetlen végighallgatni! — pattogott az aposztrofált. Az egész függetlenségi párt szekundált neki.

— Dehogyan is nem lehet! — csitította őket az elnök. — Próbálják csak meg, majd meglátják, hogy lehet!

Az izgalom nevetésbe fuladt, a szónok pedig azontul zavartalanul folytathatta beszédét.

„Igenis, képviselő ur!”

Kónyi Manóval, a képviselőház volt gyorsíró-főnökével Szilágyi nagyon szeretett évdődni.

is nekik. Megérdemlik, mindig csak örömtől szereztek nekünk.

Ezzel a gazda eltávozott. Több mint egy óráig volt oda. Ez alatt a gyermekek is feltápaszkodtak és az anyjuk kiment a ház elé nézni, jön-e már a gazda.

Kezeit a szeméi elé tartotta a nap ellen és végig nézett az országuton. András sehohsem mutatkozott: se ő, sem az ökrök. Az asszony vissza tért a konyhába, feltette a tűzre a reggelire való levest és épen hozzá akart látni az uti tarisznya megrakásához, midőn egy mély sóhajtást hallott a háta megett, mely egészen megrémítette. Megfordult s kit lát maga előtt, mint Andrást, a ki fehér volt, mint a fal.

— Szent Isten mi lelt András? Be-teg vagy?

Andrásnak csak úgy vonaglott az ajka.

— Oh, bár csak az lennék! — Re-begte.

— Mi történt az Isten szerelméért? Szólj!

Andrásnak most hirtelen előtörték a könynyek szeméből s végig pergettek csontos arczán, mialatt szaggatottan szolt: Kírihthetéd már a tarisznyát Karin. Hiába szegény embernek nem lehet zöld ágra vergődni, ha az orrával turja is a földet!

Az ökröknek vége; ott fekszenek dögölve a jászolban. Bele fultak a vízbe.

Egyszer azonban nagyon megharagudott Kónyira, a miért ez — szerinte — nem jól revideálta a beszédét a gyorsírói följegyzés után.

— Kérem, ön teljesen meghamisította a beszédemet! — mordult rá Kónyira.

A szelid Kónyi nyugodtan felelte jellegzetes selypítésével:

— Kérem, képviselő ur, én nem hamisítottam meg semmit.

— Tudja, hogy én miniszteri tanácsos vagyok? (Akkor még nem volt nagyobb rangja Szilágyinak.)

— Igenisz, képviselő ur!

— S tudja, hogy engem a méltóságos czim illet meg?

— Igenisz, képviselő ur!

— Hát tessék vele élni! — pattogott Szilágyi Dezső.

— Igenisz képviselő ur! — felelt végtelen szelidséggel Kónyi.

Szilágyi elnevette magát Kónyi bácsi finom makacsságán s elmúlt a haragja.

Szilágyi és Vajda János.

Szilágyi Dezső fiatal korában az újságírás terén is próbált szerencsét. Erre vonatkozólag egynéhány év előtt elhunyt kiváló költőnk, Vajda János a következőket beszélte el:

— Hát hiszen csak dicsőítsék a nagy politikust. En is csodálom szabadelvű bátorságáért. Bevallom, sohasem hittem volna, hogy ilyen nagy ember lesz ebből a Szilágyiból. Egészen fiatal korában lapomhoz szegődött újságírónak. Próbáltam vele ezt is azt is, de semmire se tudtam használni. Utoljára is — bevallom nagy bűnömöt, mert most már igazán nagyrabecsülöm Szilágyit — kénytelen voltam őt lapomtól elcsapni. Lám-lám nagy politikus lehet még az, aki írónak nem vált be.

Szilágyi és a bankár.

Szilágyi az egyházpolitikai javaslatoknak elkészítése idején szalonkocsijában Tátrafüredre utazott. Gödöllőn fölszállt a vonat elindulása idején egy Brandl nevű bankár és egyenesen Szilágyi kocsijába ült. Szilágyi — érthetően — tiltakozott az új vendég beszállása ellen és amikor Brandl vonatodott a kocsiját elhagyni, csendőrökkel szállíttatta le.

Belépés a ravatalhoz.

Budapest, aug. 1. (Saját tud. távir.) A képviselőház háznagyi hivatala a következő közleményt bocsátotta ki:

Szilágyi Dezső ravatalához, a pénteken, augusztus 2-án délután 3 órakor végbemenendő gyászszertartáshoz, a Kuria belső előcsarnokába belépti jegyeket ad ki a képviselőház háznagya, a melyek pénteken délig a háznagyi hivatalban vehetők át. Felkéretnek a részt venni kívánó küldöttségi tagok, valamint mindazok, a kik arra igényt tarthatnak, hogy belépti jegyeik átvételét el ne mulasztják. A képviselőház háznagyi hivatala.

Ő Felsége képviselője.

Budapest, aug. 1. (Saját tud. távir.) Mint a Magyar Távirati Iroda értesül, ő Felsége megbizta *Apponyi* Lajos gróf udvarnagyt, hogy legmagasabb személyét Szilágyi Dezső temetésén képviselje.

Koszoruk Szilágyi ravatalán.

Budapest, aug. 1. (Saj. tud. táv.) Szilágyi ravatalához ezrek zarándokoltak ma egész nap. A notabilitások egymást érik. Koszoruk özöne fedi a ravatalt. A függetlenségi párt koszorujának a felirata a következő: »A függetlenségi és 48-as párt — nagy ellenfelének«.

A képviselőház, az akadémia és Pozsony városa, különféle klubok, a ro-

konság és a mágnások tömegtelen sok koszorut küldöttek. A holttestet este 7 órakor elzárták a közönség elől s reggel 7—12-ig nyitják meg. A temetést rendkívül impozánsnak tervezik.

Szilágyi Dezső ravatalát ma délben zárták le. Hagyatékában készpénzben 95 forintot találtak.

Egy porosz miniszter lemondása.

A berlini »Deutsche Tageszeitung« értesülése szerint a porosz igazságügyminiszter a bonni katonaszabadtítási pörben tanusított eljárása miatt annyira magára vonta a császár haragját, hogy le kell mondania állásáról. A miniszter hír szerint már be is nyújtotta a lemondását a császárnak, a ki, mihelyt északi utjáról hazaérkezik, azonnal elintézi a lemondási kérvényt. Az új igazságügyminiszter *Bethman-Hohlweg* lesz, aki most Brandenburg tartomány főelnöke.

Városi közügyek.

A közigazgatási bizottság ülése.

Nagyvárad város közigazgatási bizottsága tegnap délután tartotta rendes havi ülését.

Beöthy László főispán elnöklete alatt jelen voltak: *Némethy* Károly, *Mezey* Mihály, dr. *Konrád* Márk, *Sipos* Orbán, *Full* Ágoston, *Rimler* Károly, dr. *Baróthy* Ákos, *Korn* Lajos, dr. *Grámm* Károly, *Mihelyfy* Adolf, dr. *Hoványi* Géza, *Tóth* Márton, *Varró* Domokos és *Lukács* Ödön aljegyző.

A gyűlés megnyitása után felolvastattott a polgármester havi jelentése, amelyből közöljük a következő adatokat:

A közegészségügyi állapot július hóban kedvezőtlenebb volt, mint júniusban, mivel a születések száma 7-tel kevesebb, a halálozásoké pedig 9-czel több. Uralkodó kórként az emésztő szervek hurutos bántalmái szerepeltek s bélhurutban 18 egyén halt el. A gümőkór különböző alakjai szintén gyakoriak voltak s 20 esetben okoztak halált.

A hevenyfertőző betegségek közül a vörheny 6 esetben, 1 halálozással, a ronsoló toroklob 3 esetben, halálozás nélkül fordult elő. Nagyobb számmal csupán a hőkhurut szerepelt különösen Ujvároson a kaszárnya-utcai és a lóvásártéri óvodákba járó gyermekek között és 29 megbetegülés lett bejelentve. A betegség terjedésének megállítására céljából a nevezett óvodák 6 hétre bezárattak.

A lefolyt hónapban élve született 116 gyermek, 59 fiu, 57 leány. Elhalt 111 egyén, 67 férfi, 44 nő. A haláleset városrészek szerint a következőképp oszlik meg: Ujvároson 18, Olasziban 34, Váralja-Velenczén 25, a kórházakban 34.

A közbiztonsági állapot kielégítő volt. Lopás 50, halált okozó testi sértés 1, súlyos testi sértés 4, könnyű testi sértés 11, sikkasztás 5, csalás 3, hatóság elleni erőszak 1. A kir. ügyészség rendeletére nyomozás teljesített 14, más hatóságok megkeresésére 112 esetben. Letartóztatva volt 73 egyén; ezek közül az illetékes bírósághoz kísértetett 12, eltolonczoltatott 61. Kihágási feljelentés 145 esetben tettett. Két öngyilkosság, 2 öngyilkossági kísérlet és 1 tüzeset történt.

A közadók július havi bevételi eredménye nem volt kedvező, mert 8376 korona 92 fillérrel kevesebb kincstári adó folyt be, mint a múlt év hason időszakában.

Befolyt:

kincstári adóban	26464 kor.	66 fill.
kamatban	616	77
betegápolási pótdadó	723	24
kamatban	8	24
hadmentességi díjban	857	66
kamatban	30	28
bélyeg- és jegilletékben	1215	52
kamatban	36	26

tözsdebérben	45	>	30	>
házasági adóban	123	>	60	>
agrár kölcsönben	2551	>	98	>
kamatban	89	>	98	>

mely összegek a kir. adóhivatalba szállítottak át.

Törvényhatósági utadóban 2200 kor. 60 fillér folyt be. A behajtás a többi adónemekkel együtt folyamatban van.

Julius hóban 28 iparjogositvány adatott ki s ugyanezen idő alatt megszünt 3 iparüzlet.

A jelentést tudomásul vették.

A vasut állomás szennyvize.

A 1. sz. káptalan panaszt tett, hogy a káptalansor kertje mögött elhuzódó csatorna, amelybe a vasut állomás szennyvizei folynak, megfertőzteti a környék levegőjét. Első és másodszorban az államvasutakat kötelezték, hogy az Egres-kertig betoncsatornát építtessen. Ezt 3-ad fokban is megfeleltette az államvasut üzemeltetése.

A közigazgatási bizottság a felelősség felvételén az előbbi határozatot feloldotta, de egyben kiküldt egy bizottságot, hogy tárgyaljon a vasut üzemeltetőségével. A főkapitányt utasították, hogy csak a csapadék vizek levezetését engedje meg. A bizottságba a főjegyzőt, főorvost és főmérnököt küldték be.

Néhány apróbb ügy elintézése után az ülés véget ért.

UJDONSAGOK.

TAJÉKOZTATO.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch-park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3-5 10 krért. Kedden és csütörtökön d. u. 5 óráig 20 krért. Más időben 50 kr.

Aug. 4. Az ev. egyházi énekkar dalestélye a Sporttéren.
Aug. 5. Biharmegyei közigazgatási bizottságának ülése d. e. 10 órakor.
Aug. 8. Városi közgyűlés d. u. 8 órakor.

* **Fejérváry Géza báró jubileuma.** Augusztus 15-ére, Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter katonai szolgálatának félszázados évfordulójára nagy a készülődés. Az ünnep fényét kétségtelenül az teszi legintenzívebbé, hogy a honvédelmi miniszteriumot és a honvédség tisztikarának küldöttségét József főherceg fogja a jubiléus elé vezetni. Erre nézve a főherceg néhány nappal ezelőtt már intézkedett is. Ő köszönti a minisztert a tábornoki kar a honvédelmi miniszterium tisztviselői kara és a honvédezek tisztai küldöttségeinek élén. A katonai tisztelgés után a különféle polgári hatóságok, köztörvényhatósági bizottságok deputációi következnek. A küldöttségek fogadtatása a honvédelmi miniszterium nagytermében lesz, amelyet erre az alkalomra nagyszerűen felszítettek. A jubiléusnak, amint már említettük is, a honvédség tényleges tisztikara szokatlan és valóban pártját ritkító művészettel ékesített emlékkönyvvel és diszkarddal kedveskedik.

* **Tűz a kórházban.** Tegnap éjszaka tíz órakor a biharmegyei kórház konyha épülete alatt levő pinczében levő szalma eddig ismeretlen okból kigyuladt. A tüzet a kórház előtt álló rendőr vette észre s ugyancsak ő hívta a tűzoltókat. A kivonult tűzoltóságnak azután rövid idő alatt sikerült a tüzet elfojtani.

* **Magyar relikviák Bolognában.** Két évvel ezelőtt Thaly Kálmán felhívta a fővárosi hatóság figyelmét arra a körülményre, hogy Bolognában a Marsigli-könyvtárban Buda 1686-iki visszafoglalására vonatkozó számos levelezés, okmány, könyv, térkép, metszet őriztetik. A

fővárosi tanács Fraknói Vilmoshoz fordult, hogy valamelyik Rómában élő magyar tudóssal másoltassa le ezeket a relikviákat. Fraknói értesítette a fővárost, hogy Veress András dr. dévai főreáliskolai tanár majd elmegy Bolognába. Mint a »Bud. Tagblatt« értesül, Veress dr. tegnapelőtt személyesen tett jelentést Halmos polgármesternek az ott talált számos becses okmányról s ezeket a »Budapest régiségei« című fővárosi kiadványban föl is fogja dolgozni.

* **Waldersee Kináról.** A párisi »Journal« algiri tudósítója meginterviewolta Walderseet, aki hazafelé utaztában Algirban kiszállott. A tábornagy mindenekelőtt utalt arra a szívélyes viszonyra, mely Kinában a francia és német katonák között fenállott. A helyzetet illetőleg úgy nyilatkozott, hogy most már nincs ok aggodalomra, mert a békés állapot csakhamar vissza fog térni egész Kinában. A boxerek még csak Peking környékén mutatkoznak, azonban Li-Hung-Csang erélyes fellépése végre is meg fogja törni őket.

* **E. Kovács Gyula emlékezete.** Két éve épen, hogy örök álmra hunyta szemeit a kiváló színész E. Kovács Gyula. Az egész ország részvéte kísérte sirjába a nagy művészt, ki fényes betűkkel írta be nevét a magyar művészet történetébe s ki ajkán Petőfi dicsőítő szózatával lehelte ki lelkét. Az ő sirjához tegnap, halála évfordulóján kegyelettel zárandokoltak ki a kolozsváriak. **Megyeri Dezső**, a színház igazgatója tartotta a beszédet s a sirra helyezte a koszorút. **Tompa Kálmán** szavalt ezután egy ódát a nagy művész emlékezetére. A beszédek előtt és között a kolozsvári színház énekkara adott elő gyászdalokat. Az emlékünnepeken künn volt az egész társulat s nagy számu közönség is ment ki a temetőbe, hogy a kolozsvári színház egykori büszkeségének sirjánál kegyeletének adjon kifejezést.

* **Ékszeresek a földben.** Hajdu-Böszörményben Nagy Mihály böszörményi téglamunkás, Erdős Gábor gazda földjén ásás közben három kis agyagedényt talált, amelyekben réz és arany karkérek, továbbá 90 szem igazgyöngy volt. A leletet felküldik a Nemzeti Muzeumba.

* **Merénylet Zola ellen.** Párisból érkezik az a szenzációs távirati hír, hogy Zola Emil élete ellen törtek az anarchisták. Egy rendőr a reggeli órákban Zola házában kapujában dinamittal és patronokkal telt pléh-dobozt talált, mellette gyújtó-készülék volt s az egész le volt takarva egy nagy zsebkeendővel. Valószínű, hogy Zola ellen akartak az anarchisták merényletet elkövetni. Ezt annyival bizonyosabbra veszik, mert a rendőrség is kapott névtelen feljelentő levelet, a mely az esetet tudomására hozza a rendőrségnek. Az anarchisták után kutatnak.

* **Eredeti eszme.** Drumont, a hirhedt francia antiszemita vezér, a ki különben a legragyogóbb tollu újságírók egyike, abból az ötletből, hogy Carnegie egyre-másra teszi nagy alapítványokat, a következőket írja lapjában a »Libre Parole«-ban: Nagyon csodálkozom, hogy még nem találkozott milliomos, a ki így gondolkoznék: »A világnak főképp az igazságra van szüksége. Ezt az igazságot a független lapok nem irhatják meg a nélkül, hogy ki ne tegyék magukat nagy pénzbüntetésnek, melyet a prostituált bírak rónak ki rájuk. Teszek egy »igazság« alapítványt; 2 vagy 3 milliót hagyok arra a célra, hogy ebből a pénzből fizessék ki ama pénzbüntetéseket, melyeket oly emberekre róttak ki, a kik, mert az igazat szeretik, a bírói kar gyűlöletének állandó tárgyát képezik.« . . . Ezt az eszmét — teszi hozzá Drumont — különösen Carnegie figyelmébe ajánlom, a ki egyre-másra tesz alapítványokat és a ki, mint látom, ugyis zavarban van az iránt, hogy mit tegyen óriási vagyonával.

* **99 évig élt.** Egy közbecsülésben állott derék aggastyán halála keltett igaz részvétet városunk előkelő társadalmában. **Tichy Károly** ügyvéd, volt törvényszéki bíró tegnapelőtt éjjel 11 órakor elhunyt. Majdnem egy teljes századot élt át s halála 99 éves korában következett be. A derék öreg urban **Tichy Gyula**, a közúti vasut igazgatója édes atyját gyászolja. Temetése ma, pénteken délután 5 órakor lesz. A családi gyászjelentés a következő:

Tichy Miklós, Tichy Mária férj. Horn Jánosné, Tichy Gyula, Tichy Mihály mint gyermekei; Pfreim László, Horn János mint vők; Tichy Miklósné szül. Schmidt Erzsébet, Tichy Gyuláné szül. Nagy Máthé Anna, Tichy Mihályné szül. Prahács Katalin mint menyei; Horn Imre, Pfreim Dénes, Pfreim Irán, Tichy Miklós, Tichy József, Tichy Irma, Tichy Gyula, Tichy Kálmán mint unokák és Pfreim Dénesné szül. Mandisz Ella, Horn Imréné sz. Katona Julia és a dédunokák; özv. Jároly Mihályné mint nevelt leánya, valamint a többi rokonság nevében mélyen megszorodott szívvel jelentik a feledhetetlen apa, nagypapa, dédapa, após és rokon **Tichy Károly** ügyvéd, volt törvényszéki bírónak 1901. évi július hó 31-én éjjel 11 órakor, életének 99. évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei 1901. aug. 2-án Széchenyi-tér 233. számú gyászházánál délután 5 órakor fognak az ágost. evang. egyház szertartása szerinti ima után az újvárosi központi sírkertben örök nyugalomra tétetni. Nagyvárad, 1901. aug. 1. Aldás és béke lengjen emléke felett!

* **Miért vannak a cárnak leányai?** Egy német tudós, a kinek úgy látszik nincs jobb dolga, tanulmány tárgyává tette a hesseni hercegi ház történetét és kiderítette, hogy a középkortól kezdve egészen a legújabb időkig mindig abnormális volt a leánygyermek száma azokban a családokban, a hol a család feje hesseni hercegnőt vett feleségül. A császár felesége tudvalevőleg hesseni hercegnő, a ki nővére a mostani uralkodó hercegnek.

* **Magyar zászlók.** A **Honi Ipar** írja a következő, most éppen időszerű apróságot: A képviselőválasztások előtt álló Magyarország alkotmányos költségeinek egy tetemes részét a választási zászlókra fordított kiadások képezik. Szakértő kereskedelmi körök több, mint egy millió koronára becsülik az összeget, melyet a szeretve tisztelt jelöltek e czímen az iparnak juttatnak. Az idén, a »jog, törvény és igazság« korszakában ez összeg még nagyobb lesz, mert hiszen nyilvánvaló, hogy a tiszta választások folytán megmaradt garasokat a jelölt szegyezszerre haza nem viheti, hanem zászlók, karkérek és egyéb fontos szükségleti cikkek alakjában a választók közt szétosztja. Ilyen körülmények között érdekes kérdés, hogy e nem megvetendő összegből mennyi jut a magyar iparnak? Hát bizony szomorúsággal kell bevallani, hogy az összegnek csak elenyésző csekély része. A választások előtt gombamódrá nőnek ugyan ki a földből a zászlógyárak, melyek felhasználva a jelenlegi mozgalmat, kivétel nélkül magyar gyártmányt kínálnak de ez pia frausnál nem egyéb, mivel a magyar ipar távolról sincs abban a helyzetben, hogy a szükségletet fedezze. Valóban érdemes volna legalább egy kísérletet tenni arra, hogy a választási zászlókért elpocsékolott százazreket a magyar iparnak megmentsük.

* **Az amerikai hasmetsző »Yack«** A »New-York Herald« írja, hogy Danuer amerikai városban csaknem 1 év óta egy hasmetsző »Jack« tartotta rettegésben a lakosságot. A hasmetszőt, kinek neve Jensen Christian a napokban végre sikerült letartóztatni. Többnyire fiatal leányokat gyilkolt le iszonyatos vérengzéssel. Az áldozatok száma egy év alatt 19-re rug, a kik mind nők. Legutóbbi áldozata egy Kimport Jenie nevű 14 éves leány volt, a kit iszonyuan megcsönkített. A gyilkos 25 éves és legutóbb egy 60 éves asszonynál szolgált, a kit szintén feláldozott borzasztó szenvedélyének.

* **Talált hulla.** Rejtélyes gyilkosság kiderítésén fáradozik most a vas megyei csendőrség. Tegnapelőtt ugyanis Heidler József buglóczi lakos a kukoriczás földek között, egy oszlásnak indult emberi holttestre bukkant. Az esetről azonnal értesítette a csendőrséget, mely a helyszíni szemle megejtése után megállapította, hogy a meggyilkolt ember, akinek a fején nagy baltacsapás nyoma látszik, Biringer Mór rétfalusi lakos, aki még a múlt vasárnap elűnt s azóta hozzátartozói nem hallottak róla. Azóta mindenfelé keresték Biringert, míg végre véletlenül Heidler rátalált. A gyilkosságot kétségtelenül megállapították, ugyancsak a rablást is, mert Biringer távozásakor 160 forintot vitt magával s ez a pénz, valamint órája és gyűrűje hiányzik. A vizsgálat adatai szerint Biringert utközben támadhatták meg s csak miután agyonverték, vitték be a kukoricza közé. A csendőrség széleskörű nyomozást indított meg a tettesek kiderítésére, de eddig még eredménytelenül. Biringer nős és családos ember volt, aki több gyermeket hagyott maga után.

* **Agyonlőtte az anyja szeretőjét.** Tegnap éjjel Szilason Süle Imre odaváló 18 éves legény agyonlőtte Rohács András. Özvegy Süle Józsefné a saját béresével, Rohács Andrással folytatott benső viszonyt. Az özvegy fia észrevette ezt a dolgot s az anyját arra kérte, hogy hocsássa el a bérest. Az anyja azonban, hivatkozva arra, hogy most sok a dolgot, megtagadta fia kérését, a mi miatt az anya és fia között éles szóváltás támadt. Tegnap este a fiatal Süle elment a többi legény pajtásai közzé beszélgetni. Csak este 11 óra tájban tért vissza. A mint a szobába benyitott anyjának az ágyát üresen találta. Erre levette a szegélyt a két esővíz vadász fegyvert s ezzel lesbe állott az udvaron. Jó fél órai várakozás után kinyílt az istálló ajtó s azon kilépett először Süle, utána pedig Rohács a béres. A fiatal Süle most cselba vette a kilépettet s az első golyó Rohácsot mellén találta. A második lövés az anyjának volt szánva, de az asszonynak sikerült elmenekülni és a szomszédokba rejtőzött el fia elől. A fiatal Süle, mintán meggyőződött arról, hogy Rohács már nem él, felöltözött az ünneplő ruhájába és elment a csendőrségre, hol bejelentette az esetet s a csendőrök arra kérte, hogy fogják el az anyját is, mert ő az oka mindennek. Sület a csendőrök bekísérték a járásbíró-sághoz.

IRODALOM.

Katholikus paedagogia. A Gyürky Odón kitűnő szerkesztésében megjelenő kath. paedagogiai folyóirat legújabb száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Katholikus és protestáns történelmi tankönyveink, írta Olasz József dr. Nemzeti nevelésünk szempontjai, írta Philippus. Gnarino János és Rambaltoni Viktor, írta Acsay Antal dr. A Kritika Kritikája, írta Tomor Ferencz. Szocializmus és nevelés, írta Bihari Ferencz. Irodalom. Vegyesek. Beküldött művek. A minden tekintetben kiváló folyóirat egész évre csak 8 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker. Pál-utca 7-ik szám, II. emelet, 37. ajtó.

Igazságszolgáltatás.

A két Weisz. Letartóztatta a budapesti rendőrség Weisz Márkus kereskedőt. A boldogtalan ember kézzel-lábbal tiltakozott, de hasztalan, elvitték egyenesen az alkotmány-utcai törvényszékbe, dr. Kenedy vizsgálóbíró elé. Val-

tig emlegette ott is, hogy tudtával ő semmi rosszat el nem követett. Kiderült csakhamar, hogy nincs más bűne, mint az, hogy Weisz Márkus a neve. Néhány hónap előtt ugyanis egy hasonló nevű fővárosi ékszerész, megcsalva nagyszámu hitelezőit, Amerikába szökött. A megszökött embert persze körözik s helyette fogták el a becsületes Weisz Márkust. A tévedés hamar kitudódott s a vizsgálóbíró, miután néhány panaszost még aznap szembesített a a fogollyal, az ártatlan embert, a ki kellemetlen kalandját csak a nevének köszönheti, tüstént szabadon bocsátotta.

MULATSÁG.

Hangverseny Várad-Velenczén. A várad-velencei népkör Dési Géza dr. elnöksége alatt helybeli diákok közreműködésével saját helyiségeiben folyó évi augusztus hó 3-án azaz szombaton táncmulatsággal egybekötött jótékony célú zártkörű hangversenyt rendez. Kezdeté 7 órakor. Helyárak: számozott hely 2 kor., ülőhely 1 kor., diák-jegy 50 fillér. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtnak és hirtalpig nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem a Népkör könyvtár javára fordítatik.

Műsor. 1. Prológ. Tartja: Vidor Jenő. 2. **A Cremonai hegedűs.** Dramoette 1 felvonásban. Irta: F. Coppée. Francz. fordította: Nagy Andor. Személyek. Taddeo Ferrari hegedűs mester — Harmat Sándor, Giannina, leánya — Sándor Mariska k. a. Sandro, Filippó legényei — Haraszty Lajos. Apród. Történik Cremonában 1750 ben. 3. Couplé. Előadja: Balla Mariska k. a. a Rákosi színiiskola növendéke. 4. Othello Fogyivásárhelyen. Irta: Vetési László. Előadja: Tal-Aldehy Sandor ur. 5. Duette. Előadják: G. Szabó Mariska, a miskolci színház tagja. Gaidzsinszky Pál, a Szigligeti-színház tagja. 6. **Az idegesek.** Vígjáték 1 felvonásban. Irta: Michel és Labich. Fordította Ilosvay. Személyek: Csendes Gábor, magánzó — Vidor Jenő, Cziczekke, leánya — Balla Mariska k. a., Tar Elek, barátja — Radó Miksa, Szikra Pál — Vidor József, János, Csendes szolgálja — Harmat Sándor, Jancsi, Szikra szolgálja — Aczél Sándor. Történik Csendes lakásán. Idő: jelenkor.

REGÉNY-CSARNOK.

A SANDASZEMÜ.

Irta: Lucien Blart.

Francziából: K—ő.

35.

Micaela, támogatva keresztatyjától is, igyekezett beszélni az ültetvényest e kirándulásról. Egy napi utra kellett vállalkozniok s azonfelül az ut Cordovától kezdve veszedelmesnek is volt mondható, mert számos rablóbanda kóborolt azon a vidéken.

— Azt hiszed, hogy megjídek egy puska-lövéstől? Hej kedvesem, majd keresztapád elbeszéli...

Don Estevan barátja egy mozdulatára hirtelen megállott.

— Egyezzek bele hugom, kérte Ricardo, szeretném megmutatni kegyednek, hogy mit tudok csinálni egy lóval vagy egy bikával.

— Igazad van kedves öcsém, helyeselte az ültetvényes; én is szeretnék már látni téged másutt is mint a mi hegyeink között, hol az állatoknak rövid lélekzetük van.

Micaela és Alvarez kénytelenek voltak engedni s harmadnap hajnalban megindultak. Elöl négy cseléd haladt, vállukon puskával. Don Estevan és Alvarez Micaela oldalán haladtak. Mögöttük hat cseléd talpig fegyverben s vagy öt teherhordó öszvér ment. Legvégül pedig négy üres ló következett don Estevan ezi-

meres takaróival, ezeket vagy egy feltűzött indián vezette, Nahuatl vezénylete alatt.

Alig érte még a nap a hegyek szélét, mikor már a cordovai utra érkeztek. Egy széles ösvény vezetett idáig a cacaloti völgyön keresztül. Fentanés tanyája, mely Cordovától délre feküdt, mintegy tizenöt mérföldnyire esett a perleitől s a karaván csak éjszaka érkezhetett oda. Ricardo egy magas, erős lovon ülve a parancsokat közvetítette ide-oda futkosva a karaván részei közt. Tíz óra tájban Alvarez ajánlotta Micaelának, hogy a magukkal hozott hordó kocsiban foglaljon helyet. A napsugarak oly közvetlenül estek a tájra, hogy a szem alig volt képes kiállani a nagy fényt s a meleg csaknem tűrhetetlen volt. Néha egy-egy felhő eltakarta a napot, ilyenkor az utasok ujult erővel haladtak előre. Áthaladtak egy hídron, több dombon, végre a távolból fölcsendültek Cordova harangjai. Nem sokára a karaván bevonult a Szent Péter fogadó hatalmas udvarára.

A fogadós egy jókora termet bocsátott az utasok rendelkezésére s egyuttal hozzáfogott az ebéd elkészítéséhez, mely tojásból és sütekből állott. A lovak és öszvérek a színen tengettek, a szolgálk pedig fekete babot és búranyit, utána pedig feketekávé, melybe száraz sajtot mártogattak.

Az egyszerű étkezés után don Estevan mindenik számára egy-egy félpohár pálinkát rendelt, azután Alvarez felügyelete alatt ismét felpakoltak.

— Biztos-e a potreroi ut? kérde a koresmárost.

— Akár csak az én házam, felelt ez, már egy hete egyetlen postakocsit sem raboltak ki Vera Cruzból.

— Mindazonáltal jó lesz elkészülni a védelemre, mondá egy ezüstpénzekkel díszített ruhájú öszvérhajcsár, tegnap néhány lovas utonállót láttak arra s bizonyára még többen is vannak a cserjésben.

Alvarez mindenekelőtt megvizsgálta a fegyvereket, azután meghagyta a kiséret tagjainak, hogy egymástól el ne távozzanak, szóval utasításokat adott az utra.

— Nincs ön megelégedve az én szolgáltaimmal? kérdezte Ricardo.

— De igen, felelt az udvarnagy halkan, de utunk nemsokára egy nagy erdőn vezet át s a körülettünk állók közt, kik most utasításaimat hallgatják, nem egy gyanus arcot látok. Megakarom neked mutatni, hogy mindenre el vagyunk készülve.

Az óriás valami fenyegetés félet mormogott magában, felült lovára s a kis karaván nemsokára megindult a napsütötte utcákon végig. Röviddel azután egy sűrű erdőbe értek s átmentek a Rio-Seco folyó kiszáradt medrén, melynek hidját egykor az árvíz vitte el. Micaela ekkor ismét lóra akart ülni.

(Folyt köv.)

TAVIRATOR.

Bölyny a Népszínház intendánsa.

Budapest, aug. 1. (Saj. tud. táv.) A Magyar Szó értesülése szerint a Népszínház élére intendáns állítanak. A nevezett lap értesülése szerint már meg is hívták a diszes állásra Nagy Bölyny Józsefet, a kolozsvári Nemzeti-színház volt intendánsát.

Nagy tüzvész.

Kiev, aug. 1. Az éjjel itt nagy tüzvész pusztított, a mely 12 üzletet elhamvasztott. (M. T. I.)

Ongyilkos tanuló.

Keszthely, aug. 1. Jahn Ernő, a helybeli gazdasági tanintézet másodéves hallgatója, budapesti jómódu szülők gyermeke szabadságra való hazautazása előtt szíven lötte magát és azonnal meghalt. Ongyilkosságának valószínűleg az az oka, hogy több tárgyból megbukott.

Verne Gyula megvakult.

Budapest, aug. 1. (Saját tud. táv.) Amiensből távirják, hogy Verne Gyula a nagy regényíró megvakult. A minap kivítette magát a pályaudvarra, hogy a föld körüli utjáról 63 nap alatt visszatérő Stiegler újságírókat üdvözölje.

Krüger Amerikába megy.

Brüsszel, aug. 1. Leyds dr. kijelentette egy újságíró előtt, hogy úger nem hajlandó Transzvába visszatérni, mert attól tart, hogy az Angolok elfogják. Ellenben azt tervezi, hogy Amerikába megy.

Örült a Lipót-köruton.

Budapest, aug. 1. Ma délelőtt nagy feltűnést keltett a Lipót-köruton egy ingujjra velkőzött ősz szakállas férfi, a ki nagy hangon hirdette:

— Akinek szüksége van rám, az bizalommal forduljon hozzám. Én Európára kinevezett detektiv vagyok.

A kiabálásra nagy tömeg verődött össze a szerencsétlen ember köré, aki elmondotta, hogy 44 nyelvet beszél s már rengeteg vagyont mentett meg. A közeli rendőr-őrszem bevitte a szónokló öreget a kapitányságra, ahol a rendőr-orvos megállapította, hogy közveszélyes örült az öreg. A szerencsétlen embernek Biel Adolf a neve.

A new-yorki tőzsdéről.

New-York, augusztus 1. A mai értéktőzsde gyöngé irányzattal nyílt meg. Az aczélmunkások sztrájkjának befejezésére vonatkozó hírek bizonytalansága miatt nem sikerült az árfolyamokat megszilárdítani. Az árfolyam az egész idő alatt csekély volt és eleinte aczélértékben azután, bár csekélyebb mértékben, más papírokban is hanyatlás állott be. Később sem történt semmi, a mi az árfolyamok hanyatlását ellensúlyozta volna. Zárlat gyöngé. Részvény forgalom 430.000 drb.

Roberts lord jutalma.

London, aug. 1. Balfour, a kincstár első lordja az alsóház mai ülésén azt javasolta, hogy Roberts lord tábornagnak 100.000 font ajándékot szavazzanak meg. Dicséri a tábornagy érdemeit, amelyekért a nemzet hálijára tarthat számot. A szónok szembeállítja a délafrikai helyzetet, amelyen akkor volt, midőn Roberts lord átvette a parancsnokságot és akkor, midőn csak néhány hétig is működött és kiemeli, hogy a tábornagy csodálatra méltó tettei nélkül Kimberley, Mafeking és Ladysmith elestek volna. Campbell támogatja ezt az indítványt. Dilon azonban rosszalja a tábornagy magatartását, különösen a farmok felgyújtását.

Kitüntetett követségi tanácsos.

München, aug. 1. Zwierzina követségi tanácsos, az itteni osztrák-magyar követség titkára a Mihály-rend második osztályát kapta. (M. T. I.)

Tresics szabadlábán.

Trieszt, aug. 1. (Saj. tud. táv.) Tresics szerkesztőt, akiért Szkrokay tanítónő öngyilkos lett a törvényszék szabadon bocsájtotta és az ítéletet megsemmisítette.

Az Unio aranykészlete.

Washington, augusztus 1. Az államkincstár aranykészlete most olyan nagy, a milyen még soha sem volt és hónapról-hónapra 4 és fél 5 millió dollárral növekszik. Tegnap 504.354.297 dollárt tett az aranykészlet, amely összegből 238.658.698 dollár szabad rendelkezésre áll. A 150 milliónyi aranytartálékkal együtt az államkincstár aranykészlete körülbelül 81 millió dollárral nagyobb, mint a múlt év július 1-én volt.

K i n a.

Sanghai, aug. 1. A North Kina Daily News jelentése szerint az udvarnak Pekingbe való visszatérését elrendelő császári rendeletek csak a szövetségsek megtévesztésére valók. A reakciós párt nem hajlandó megengedni, hogy az udvar visszatérjen Pekingbe. Pekingi hivatalnokok titokban Szingantuba mennek.

Venezuelából.

New-York, augusztus 1. A venezuelai főkonzul kijelentette, hogy a venezuelai külügyminisztériől táviratot kapott, a mely szerint az ország nyugodt.

Pittsburg, augusztus 1. Az aczélmunkások egyesületének választmánya mai ülésén holnap délután 6 órára halasztotta a tanácskozást. A mennyire ismeretes, a helyzet változatlan.

Leégett téglagyár.

Sátoraljauhely, aug. 1. Az éjszaka itt Windischgrätz herczeg téglagyára az összes melléképületekkel együtt leégett.

KOZGAZDASAG.

Gabonaszállítás a katonaságnak.

Értesítés. A temesvári cs. és kir. 7. hadtest hadbiztossága, a *temesvári, aradi, nagyváradi* és szegedi katonai élelmezési raktárak részére szükséges

2680 q. tiszta buza,
18875 » rozsz
és 27975 » zab szállításának biztosítására pályázatot hirdet.

Miről az érdekelteket van szerencsénk azal értesíteni, hogy a szóban levő pályázati feltételek a kamarai irodában a rendes hivatalos órák alatt — d. e. 8-tól d. u. 2 óráig — megtekinthetők.

Nagyvárad, 1901. július hó 31.

A nagyváradi kereskedelmi és iparkamara:
Janky József, elnök. *Dr. Sarkadi Lajos,* titkár.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Határidők.

Budapest, aug. 1.	
Buza októberre	— — — — — 0.—
Buza áprilisra	— — — — — — — —
Tengeri	— — — — — 0.—
Rozs okt.	— — — — — 0.—
Zab ápr.	— — — — — 0.—
Káposzta, repcesz, aug.	— — — — — — — —

Értéktőzsde

Budapest, aug. 1.	
Osztrák hitel	— — — — — — — —
Magyar hitel	— — — — — — — —
Allianvasut	— — — — — — — —
Rimamurányi	— — — — — — — —
Magyar jelzálog	— — — — — — — —
Salgótarjáni	— — — — — — — —
Wagon-kölcsön	— — — — — — — —

Hivatalos arfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1901. aug. 1-én.

Magyar aranyjárdék 4%	118 33
Magyar koronajárdék	92 80
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4, 1/2%	120 25
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100 —
Magyar keleti vasuti államkötvény 1878-ból	118 50
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	92 25
Italmérségi jog megváltási kötvény	100 —
Horvát-szlavónföldterhermentesítési kötvény	98 50
Magyar nyerevény-sorajegy-kölcsön	178 —
Tiszszabályozás és szegedi sorajegy-kölcsön	143 50
Osztrák járadék-papírban	98 95
Osztrák járadék ezüstben	98 80
Osztrák járadék aranyban	118 —
Osztrák korona járadék	95 75
Osztrák államsorsjegyek	140 —
Osztrák magyar bank részvény	16 55
Magyar hitelbankrészvény	635 50
Osztrák hitelintézet részvény	629 —
Párisi vista	95 05
20 frankos arany (Napoleon'or)	19 20
Németbirodalmi márka	117 20
London vista	239 50
20 márkás arany	23 40

A szerkesztőség f. císe:

Dr. VUCSKICS GYULA.

Ügyvédi irodámat *Fő-
utca 23. sz. (Kreuz-
ház)* helyeztem át.

Nagyvárad, 1901. jul. 30.

Dr. Imrik Gusztáv,
ügyvéd.

Van szerencsénk a n. érdemű közönség szives tudomására adni, hogy az alant jegyzett cikkek árait mélyen leszállítottuk és

teljesen kiárúsítjuk

u. m. Szines selyem kelmék, nyári női ruha szövetek, mosó zefir, batiszt, angol vászon és fehér batisztok.

Szövött áru kesztyűk, gyermek- és fiu tricó ing, nadrág, netz ingek. Tenisz flanel és satin ingek, övek, sapkák és egyéb idény cikkeket.

Az összes raktáron levő napernyőket, blousokat és női fűzőket

minden elfogadható árban eladjuk.

Tisztelettel

Kunz József és társa cég,

Nagyvárad, Szt. László-tér.

"TISZÁNTUL"

A pártoktól és érdekköröktől független politikai napilap. Az Alföld legolvasottabb lapja s Nagyváradon, Bihar- és a szomszéd megyékben rendkívül nagy elterjedésnek örvend.

Előfizetési ára:

Nagyváradon negyedévre . . . 5 korona
Vidéken 6 >

Kiadóhivatalunkban megrendelhetők

a lat. szert. kath. lelkeszi hivatalok számára egyházhatósággal jóváhagyott következő nyomtatványok:

Kereszteltek }
Bérmáltak }
Egybekeltek } anyakönyve, diósgyőri
Megholtak } papíron.
Megtértek }
Eltértek }

Bevétel }
Kiadás } templomszámadáshoz.

Alapítványok törzskönyve.
Anyakönyvek betűrendes mutatója.
Jegyesek naplója.

Kereszteltek }
Egybekeltek } anyakönyvi kivonata.
Megholtak }

Anyakönyvek félbörbe kötve vászontáblával 50 iv 9 korona, 100 iv 15 korona.
Hivatalos levélboríték, levélpapírok, névjegyek, meghívók, körlevelek s más nyomdai szakba vágó munkákat gyorsan és jutányos áron készítünk.

Esperesi látogatás jegyzőkönyve.
Esperesi gyűlés jegyzőkönyve.
Jelentés alapítványokról.
Évi jelentés iskolákról.
Templomi leltár.
Catalogus librorum.
Családi értesítő.
Elbocsajtó levél.
Keresztelési jegy.
Keresztelési Emlék.
Esketési jegy.
Iktató könyv.
Kézbesítő könyv, kötve.
Imádság a szt. mise után (kemény papíron).

Kiadóhivatalunknál megrendelhetők

a Szent Vincze Intézet kiadásában megjelent b. e. NOGÁLL JÁNOS szerkesztette hitbuzgalmi munkák:

Krisztus követése. 80 fillér, 8, 12, 16 korona.

Ligouri Szent Alfonz Vezérkönyve. 3 korona.

Boldogasszony követése. 2 korona 40 fillér.

B. Skupuli Lőrincz Lelki Harca. 2 korona.

Szeráf Hangok Szent Teréziától. 2 korona 40 fillér.

Keresztény Vezérczikkek. 2 korona.

Az Urangyala, füzve 2 kor.

Lilionszálak, füzve 3 kor.

Csarnok, 3 korona.

Szent Halmok, 3 korona.

Eredeti bolti áron kaphatók a PUSTET-féle liturgikus könyvek:

Breviarium, Missale, Pontificale Rituale etc.

Szent László nyomda részvénytársaság

elvéllal és készít:

izléses kivitelben

mindennemű

nyomdai munkákat

jutányos árak mellett.

Névjegyekben, eljegyzési s esketési jelentésekben folyton a legujabb.

Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Nyomdai műintézetünkben a legnagyobb körültekintéssel készítettnek:

Hírlapok, folyóiratok, könyvek, füzetek, röpiratok, körlevelek, falragaszok, hirdetmények, részvények, árjegyzékek, jegyzőkönyvek, pénz- és hitelintézeti nyomtatványok, étiapok, meghívók, színlapok, egyházi és mindennemű világi nyomtatványok, névjegyek, tánczrendek, palaczkfeliratok, sorsjegyek, gyászjelentések, levélpapírok és borítékok, valamint más itt elő nem sorolt nyomtatványok.

Kiadóhivatalunkban megrendelhetők

a gör. szert. kath. lelkeszi hivatalok számára főhatóságilag jóváhagyott következő román nyelvű egyházi nyomtatványok:

1. Informatio papi özvegyekről s árvaokról.

2. Megtértek jegyzéke.

3. Hitehagyottak jegyzéke.

4. Elvált házasságok jegyzéke.

5. Szertartás szerinti vagy házasságok jegyzéke.

6. Vegyes házasságok jegyzéke.

7. Jelentés a kántor-tanító magaviseletéről.

8. Kimutatás a plebánia állapotáról.

9. Kereszteltek }
10. Egybekeltek } anyakönyve, diósgyőri
11. Meghottak } papíron.

12. Bevételi }
13. Kiadási } számadás-ivek.

14. Adósok jegyzéke.

15. Kereszteltek }

16. Egybekeltek } anyakönyvi kivonata.

17. Meghottak }

18. Esperesi látogatás jegyzőkönyve.

19. Iskolai jelentés.

20. Jelentés a templompénztár számadásairól.

21. Kereszteltek }

22. Egybekeltek } anyakönyvi másolata.

23. Meghottak }

Anyakönyvek félbörbe kötve vászontáblával 50 iv 9 korona, 100 iv 15 korona.
Hivatalos levélboríték, levélpapírok, névjegyek, meghívók, körlevelek s más nyomdai szakba vágó munkákat gyorsan és jutányos áron készítünk.

KÖNYVNYOMDA.

Tömöntöde.

Disz és műkönyvkötészet.

Vonalzó intézet.

Ruggyanta bélyegző gyártás.